

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

RIJKS-INSTITUUT VOOR PHARMACO-THERAPEUTISCH ONDERZOEK.

Met het oog op de vacantie verzoekt de ondergeteekende gedurende de maand Augustus geen middelen ter onderzoek in te zenden.

De Voorzitter v. h. Bestuur v. h. Instituut,
L. VAN ITALLIE.

ZULLEN WIJ AANDRINGEN OP NORMALISATIE VAN DE INHOUDSMAAT EN HET MODEL DER AMPULLEN VOOR INJECTIEVLOEISTOFFEN?

De meesten onzer collegae zullen wel regelmatig eenige ampullen met injectievloeistof bij zich hebben, als ze hun visites gaan maken. De een zal een paar doosjes meenemen, waarin die ampullen van verschillenden aard opgeborgen worden. De ander zal, bij voorbeeld zooals ik, een étui gebruiken, bevattend een spuit en naalden in alcohol en gelegenheid tot berging van 20 ampullen. (12.5 × 9 × 3.5 cM.). Om me nu te bepalen tot dat étui, daarin passen verreweg de meeste ampullen van Nederlandsch maaksel. De slanke pituitrine-ampullen kunnen er in met een beetje moeite, ook de lijviger ampullen van „Roche”, bij voorbeeld digaleen en secacormine. Maar de thymophysine bij voorbeeld moet steeds weer afzonderlijk meegenomen worden. De fabrikant van de sparto-camphre komt nu met een ampul van 2 cM³.

Hij, die op alles bedacht wil zijn, dient dus een heel arsenaal van doosjes mee te nemen voor eventueele injecties (bij het vele, wat hij uit anderen hoofde meenemen moet). Vandaar mijn vraag: Zullen wij gemeenschappelijk er bij de fabrikanten van injectievloeistoffen op aandringen om inhoudsmaat (bij voorkeur 1 cM³) en model der ampullen te normaliseeren, of zullen wij ons maar beperken tot het gebruik van Nederlandsch fabrikaat, juist omdat de meeste Nederlandsche ampullen practisch van hetzelfde model zijn? Natuurlijk bedoel ik niet het uitschakelen van die vloeistoffen, welke tot nu toe nog alleen in grootere hoeveelheden dan 1 cM³ ingespoten moeten worden.

(En dan geen etiketten van papier meer op de ampullen, maar de naam van den inhoud er zóó op gedrukt, dat een vochtige vinger dien naam niet uitwisch!)

Veenendaal, 10 Juli 1935.

J. P. VERGOUWEN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

PARIJS. — Het menu van den Parijzenaar voorheen en thans. *The Lancet* van 6 Juli maakt melding van een onderzoek naar de samenstelling van de dagelijksche voeding der Parijsche bevolking. Het blijkt, dat het gebruik van brood afneemt: in 1900 werd 420 gram per ziel en per dag gegeten; in 1930 slechts 320 gram. Daarentegen is het verbruik van melk gestegen van 213 tot 400 gram, dat van vetten — waaronder boter — van 28 tot 70 gram. Sommigen schrijven dit toe aan verhooging van de welvaart. Dan zou misschien in dit jaar, na vijf jaren verarming, het verbruik van brood weer hooger zijn dan in 1930. Anderen meenen, dat het brood minder smakelijk is geworden, en de melk beter. De melk van vóór honderd jaren wordt beschreven als een sterke verdunning, rijkelijk gemengd met